

Sygn. akt: VII U 2050/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca – SSO Danuta Dadej - Więsyk

Protokolant prot. sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2016 roku w Lublinie

sprawy E. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania E. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 6 listopada 2015 roku znak:(...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala E. B. prawo do świadczenia przedemerytalnego począwszy od dnia (...)

Sygn. akt VII U 2050/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 6 listopada 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił E. B. prawa do świadczenia przedemerytalnego wobec niespełnienia jednej z przesłanek wymaganych przez przepis art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż z akt sprawy wynika, że E. B. na dzień rozwiązania stosunku pracy posiada wymagany 40 letni

okres ubezpieczenia, udokumentował okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez co najmniej 180 dni, przedłożył zaświadczenie z adnotacją, iż nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny propozycji zatrudnienia. Nie spełnia jednak warunków do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ podlegał przed zarejestrowaniem się w Urzędzie Pracy ubezpieczeniu społecznemu z tytułu wykonywania po ustaniu stosunku pracy umowy zlecenia (decyzja k. 58 akt ZUS).

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł E. B. i z jego treści wynika, iż domaga się on zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego (odwołanie - k. 2-5 a.s).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumenty jak w zaskarżonej decyzji. Wskazał dodatkowo, że z uwagi na to, iż wnioskodawca po dniu rozwiązania stosunku pracy, a przed dniem od którego przysługuje prawo do zasiłku dla bezrobotnych podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu ponownego zatrudnienia (umowa zlecenia), została przerwana ciągłość i kolejność zdarzeń określonych w art. 2

ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, których tylko łączne wystąpienie uprawnia do uzyskania świadczenia przedemerytalnego (odpowiedź na odwołanie k. 6 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca E. B., urodzony w dniu (...), wystąpił z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. w dniu(...)roku (wniosek – k. 1-2 akt ZUS).

Wnioskodawca do wniosku dołączył, obok informacji dotyczącej okresów składkowych i nieskładkowych i świadectw pracy, także zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w K. z dnia 4 września 2015 roku potwierdzające, że jest zarejestrowany w tutejszym urzędzie od 27 lutego 2015 roku, z prawem do zasiłku do 27 lutego 2015 roku do dnia 25 sierpnia 2015 roku, a w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej (zaświadczenie – k. 37 akt ZUS).

W okresie od 1 września 2013 roku do 31 sierpnia 2014 roku E. B. był zatrudniony w Firmie (...) s.c. W. S. & D. A. w K. w pełnym wymiarze czasu pracy. Stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzeniem przez pracodawcę na podstawie art. 30 § 1 pkt. 2 kodeksu pracy z powodu likwidacji stanowiska - (świadectwo pracy z dnia 1 września 2014 roku - k. 35 akt ZUS).

W okresie od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia 26 lutego 2015 roku wnioskodawca wykonywał pracę na podstawie umowy zlecenia zawartej z Urzędem Gminy w S. (okoliczność bezsporna, umowy zlecenia). Następnie w dniu 27 lutego 2015 roku wnioskodawca zarejestrował się w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. jako osoba bezrobotna (k. 37 akt ZUS).

Przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ rentowy dokonał sprawdzenia okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Do uprawnień uwzględnił łącznie 40 lat, w tym 36 lat, 7 miesięcy i 8 dni okresów składkowych oraz 3 lata 4 miesiące i 21 dni okresów uzupełniających (raport ustalenia uprawnień do świadczeń – k. 56-57 akt ZUS).

W dniu 6 listopada 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w L. wydał decyzję odmawiającą wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego (decyzja k. 58 akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie cytowanych wyżej dokumentów, które nie były podważane przez żadną ze stron, a zatem nie było podstaw, aby je kwestionować.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 170 ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 roku Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 40 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 cytowanej wyżej ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia

lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Tak więc powyższe przepisy uzależniają nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego od łącznego spełnienia warunków w postaci zatrudnienia przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy u pracodawcy, u którego doszło do rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia oraz legitymowania się okresem uprawniającym do emerytury, który w wypadku mężczyzn wynosi lat 40, posiadania statusu bezrobotnego i pobierania z tego tytułu przez okres co najmniej 6 miesięcy zasiłku, braku odmowy bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz złożenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Wnioskodawca w ostatnim zakładzie pracy pracował przez ponad sześć miesięcy, w pełnym wymiarze czasu pracy. Posiadał status osoby bezrobotnej i przez co najmniej sześć miesięcy pobierał zasiłek dla bezrobotnych. Ostatni stosunek pracy wnioskodawcy ustał z przyczyn z dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2013 roku, poz. 674 ze zmianami). W dniu rozwiązania stosunku pracy wnioskodawca legitymował się stażem pracy wynoszącym ponad 40 lat. Nadto wnioskodawca wykazał, że w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych tj. warunku wskazanego w art. 2 ust. 3 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie pozostaje okoliczność, czy w związku z wykonywaniem umowy zlecenia po rozwiązaniu stosunku pracy w dniu 31 sierpnia 2014 roku z przyczyn dotyczących zakładu pracy, wnioskodawca nie spełnia warunku opisanego w treści art. 2 ust. 1 pkt. 5 cyt. ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku.

Trzeba wskazać, że cytowane przepisy opisują dwie grupy przesłanek. Pierwsza, wskazana w treści art. 2 ust. 1 pkt 5 cyt. ustawy odnosi się do opisu stanu faktycznego istniejącego przed złożeniem wniosku i sprowadza się do sytuacji oznaczającej utratę zatrudnienia, w której osoba do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia posiada u tegoż pracodawcy staż pracy nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 40 lat dla mężczyzn.

Druga grupa przesłanek dotyczy sytuacji bezpośrednio poprzedzającej złożenie wniosku i łączy się ze statusem osoby bezrobotnej. Przy czym należy podkreślić, iż żadna z norm nie posługuje się warunkiem pozostawania w stosunku pracy bezpośrednio przez nabyciem statusu osoby bezrobotnej.

Stanowisko takie znajduje uzasadnienie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2013 roku, III UZP 2/13, w którym stwierdzono, iż okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonego w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r. poz. 170) nie musi przypadać bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1 tej ustawy (OSNP 2013/21-22/256).

Z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił E. B. prawo do świadczenia przedemerytalnego. Świadczenie to, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych przysługuje wnioskodawcy od następnego dnia po dniu złożenia wniosku, tj. od dnia (...) roku.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w wyroku.